

За оуко́рительное.

Чрѣзъ насто́щаго ѡбраза оуко́рѣваме пріѣлители, понѣже са лѣнїле прилїчнїте на дрѣжество́то, ѿлї са показале лажѡвни на ѡбѣщѣтелнїйтѣ, ѿлї забрѣвиле на прѣжднїте пріѣтелства, ѿ не лѡбатѣ ѡнїа, коїто гї лѡбатѣ. . Тогда прѣдїсло́виме ѡтѣ оудївлѣнїа, ѿ не доо́мѣнїа, ѿ пѣтаме на́шего пріѣтѣла: кой са причїныте, коїто гѡ подкѣнїле, да забрѣве пріѣлители сї.

Забрѣкїтелный пріѣтелю!

О мнѡго! премнѡго времѣ премїнале! ѡтѣ когѣто не пріѣхѣ послѣнїето вѣ: дали сї нѣ забрѣкїлѣ? да несї ѿзмѣнїлѣ? дали не сї забрѣкїлѣ толїко, ѿ толїко добрїнї, коїто тї стрѣвахѣ? знѣї прѡчѣе ко́лко, ѿ каквѡто речѣшѣ, почѣрниха почестѣ тї, ѿ ѡбразѣ тї: но прїидї вѣ себѣсї, ѿ покажї дѣломѣ какѣ сї промѣнїлѣ мысалѣ сї, за да вѣда, ѿ слѣдоватѣлно.

Сердѣчный

Твѡї дрѣгѣ.

Бож. Раї.

О т в ѣ т ы.

Дрѣже мѡї!

Нїтѡ сѣмѣ забрѣкѣлѣ, нїтѡ промѣнїлѣ моѡта мѣсль, както мї писѣвашѣ. Но вре́меннїте ѡвстоѣтелства ма понѣдїха, тслико времѣ да не тї ѣтпїша, Но нїтѡ подѡбѣвашѣ да тї са стѡри, молчѣнїето мї катѡ хѣла, бѣзѣ да дава слѣшанїе на нѣколко челѡвѣченца, ѿ да оуко́рѣвате вѣшїте пріѣтели; зацѡ́то ѿзѣ